

JEESUS KOTIEN HERRA

Luuk. 19:1-10

1. Jeesus tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi.
2. Siellä oli mies, jonka nimi oli Sakkeus. Hän oli publikaanien päämies ja oli rikas.
3. Hän koetti nähdä Jeesuksen, kuka hän oli, mutta ei voinut väkijoukolta, kun oli kooltaan pieni.
4. Niin hän juoksi edelle ja kiipesi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Jeesuksen, joka oli kulkeva siitä ohi.
5. Tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: "Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun on oltava sinun kodissasi."
6. Hän tuli nopeasti alas ja otti Jeesuksen iloiten vastaan.
7. Sen nähdessään ihmiset paheksuivat ja sanoivat: "Syntisen miehen luo hän meni majoilemaan."
8. Pysähtyen Herran eteen Sakkeus sanoi hänelle: "Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos olen joltakulta kiskonut liikaa, minä maksan nelinkertaisesti takaisin."
9. Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle perheelle. Onhan hänkin Aabrahamin poika."
10. Ihmisen Poika on näet tullut etsimään ja pelastamaan kadonnutta."

Kotien pahoinvointi

Millaista muutosta Sinä kaipaam omaan elämääsi? Lukemattomat suomalaiset kaipaavat elämäänsä muutosta. Monelle kysymys on sisäisen rauhan ja tyydytyksen etsimisestä elämään. Suomalaisen yhteiskunnan yhteisöllisen ja henkilökohtaisen pahoinvoinnin suunnaton lisääntyminen viime vuosina kertoo karulla tavallaan siitä, miten suorituspainotteinen ja taloudellisen ja sen mukana yhteisöllisen aseman kohottaminen eivät kyenneet antamaan sitä, mitä etsittiin. Mitä viihtyisimmissä asunnoissa elää tänään suunnattomien paineiden alla eläviä perheitä. Kun yksilötasolla ei löydetty sisäistä rauhaa ja tyydytystä, pahoinvointi heijastettiin puolisoon, lapsiin tai työyhteisöön. Kodit eivät kestäneet tätä. Lukematon määrä koteja on hajonnut, lapset eivät tiedä ketkä ovat heidän todelliset vanhempansa. Monista kasassa pysyneistä kodeista on tullut keskinäisen syyttelyn ja tuomitsemisen tyyssijoita. Sisäistä tuskaa paetaan työnarkomaniaan - kellä työtä on, alkoholiin, uususkonnollisuuteen, loputtomaan viihteen huumaan tai holtittomaan seksiin.

Kodit voivat pahoin. Psykologian ja terapian ammattilaisten räjähdysmäinen lisääntyminen kertoo kasvaneista hoitotarpeista. Mutta kaikista hyvistä yrityksistä huolimatta pahoinvointi on kasvussa. Jeesusta Kristusta tarvittaisiin kotien Herraksi, todellisen muutoksen aikaan saajiksi. Avuksi ei riitä vain epämääräinen vakuuttelu, että kyllä syntiset ihmiset hyväksytään, vaan se, että Jeesus tulee sydämeen ja kotiin ja aikaan saa todellisen muutoksen.

Koti taivaan portiksi

Kiitos Herran, Hän todellakin ottaa vastaan syvimpiin synteihin langenneet ja armahtaa jokaisen, joka tulee Jeesuksen kasvojen eteen syntinsä tunnustaen ja ne sydämestään vääriksi tuomiten. Jeesus tuli juuri etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut. Mutta Herra ei koskaan tyydy vain ottamaan syntisiä vastaan. Hän haluaa ja kykenee myös muuttamaan heidän elämänsä ja kotinsa uusiksi.

Koti on tarkoitettu alun perin pienoiskuvaksi taivaasta, taivaan portiksi, paikaksi, jossa Jeesus Kristus on keskus, jossa vallitsee keskinäinen rakkaus ja lepo ja rauha. Kun suomalaisista kodeista on tullut paljossa riitojen, vihan, katkeruuden, kateuden ja ahneuden tyyssijoita, joissa käydään päivästä toiseen arvovaltakiistoja, taistellaan vallasta ja kinastellaan rahasta, niistä on tullut kadotuksen esikartanoita, vaikka asuttaisiin mitä viehättävimmissä omakotitaloissa. Ilman Jeesusta Suomen kodit sortuvat. Jeesusta tarvitaan kodeissa riitojen sovittelijaksi, anteeksiantamuksen ja rakkauden lähteeksi, totuudellisen keskustelun oppaaksi ja keskinäisen kunnioituksen synnyttäjäksi. Ilman Häntä ei päästä eteenpäin. Ilman Jeesusta muutosta hyvään ei voi tapahtua.

Sakkeuksen kierre

Sakkeuksen tarina Jeesuksen kohtaamiseen asti oli monessa merkityksessä monen suomalaisen tarina. Hän oli lahjakas mies, mutta hänen vammansa pienestä pitäen oli ollut hänen alemmuudentunteensa. Ehkä häntä oli lapsuudessa kiusattu ja haukuttu "tumpiksi tai pätkäksi". Tiedämme liiankin hyvin, miten syvät jäljet lapsen sydämeen tällainen kiusaaminen usein jättää. Sakkeuksen sisimmässä oli kasvanut viha ja katkeruus häntä halveksineita kohtaan. Hän halusi näyttää. Lahjakas, toimintatarmoinen ja älykäs kun oli, hän löysi pian keinot. Hän hakeutui valtaapitävien roomalaisten yhteyteen ja ryhtyi publikaaniksi.

Pian hän oli lahjakkuudellaan edennyt virassaan publikaanien päälliköksi, joka normaalisti oli roomalainen eikä paikalliseen väestöön kuuluva. Sakkeus oli taitava suhdetoimintamies. Hänen tehtävänsä oli kerätä miehittäjävallalle veroja omilta heimoveljiltään. Tällainen "maanpetturuudeksi" katsottu toiminta teki hänestä erityisellä tavalla vihatun, mutta antoi toisaalta hänelle keinot rikastua ja osoittaa tuttavilleen ja häntä kiusanneille, kuka on kuka. Kuka käskee ja kuka tottelee. Veronkannossa hänellä oli taustatukenaan Rooman suurvallan legioonien sotilasmahti. Rooma ei kysellyt, kuinka paljon hän pani veroja omaan pussiinsa, kunhan Rooma sai sen määrän tuloja, kuin Jerikon kaupungista määrättiin kerättäväksi. Sakkeus osasi käyttää virkaansa hyväkseen ja rikastui nopeasti.

Rahaa, rahaa!

Raha, raha oli alati Sakkeuksen mielessä. Rahalla hän oli kuvitellut hankkivansa itselleen kaiken sen, mitä ihminen tarvitsi onnelliseen elämään. Sakkeus asui eräässä kaupungin komeimmista taloista, mutta hänen kotinsa ei ollut onnellinen. Hän sai kaupunkilaisilta vain halveksuntaa osakseen. Häntä itseäänkin oli alkuaikoina hiukan häirinnyt köyhiltä liikojen verojen kiristäminen, moni oli pyytänyt armoa, mutta pian hän oli siihen tottunut. Ja olivathan ihmisetkin oppineet, ettei hänelle kannata vetistellä. Osasivat antaa hänelle kunnioitusta, pitivät päähän nyt suunsa kiinni.

Mutta hän oli rikkaudessaan ja menestyksessään sanomattoman yksin. Toki hänen alaisensa kävivät hänen luonaan, mutta heidän tulivat rahan vuoksi ja virka-asioissaan. Lisäksi he pettivät muita niin kuin hän heitä. Ei siinä kukaan toiseensa voinut uskoa. Piti vain huolehtia omista asioistaan.

Sakkeus tiesi, että hän ei ollut ylellisyydessään onnellinen. Hänen sisimpänsä janosi jotain sellaista rakkautta, jonka olemassaoloon hän ei kuitenkaan voinut uskoa. Hän janosi lepoa, rauhaa ja sisäistä iloa, joita ei viihde ja hovit, viini ja naiset kyenneet tarjoamaan.

Uskonalle hän oli kääntänyt selkänsä. Fariseukset, nuo tiukkapipoiset kiihkouskovaiset olivat hänen syvimmän halveksuntansa kohde. Papisto, jota asui paljon Jerikossa, juoksi samalla tavalla rahan perässä kuin hänkin. Ei siltä suunnalta ainakaan olisi mitään hyvää odotettavissa. Sakkeuksella ei ollut vastausta sisimpänsä huutoon ja juuri siksi kai hänen perheensäkin sai sen myös tuntea. Kotona vallitsi kylmän kalskea ilmapiiri. Sakkeus ei itse ymmärtänyt ongelmiansa varsinaista syytä. Hän ei liioin tiennyt, mistä hän saisi avun.

Kadonnut - kadotettu

Jumalan silmissä Sakkeus oli kadonnut, niin kuin Jeesus sanoi: "Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan kadonnutta." Sakkeus oli kadottanut Jumalan ja samalla todellisen elämän. Mutta on kahden laista kadoksissa oloa. Kun kadotat lompakkosi ja henkilöllisyyspaperisi, sinulle tulee kiire etsiä niitä. Se on kadonnut, mutta sitä etsitään. Mutta voit itse myös heittää vanhan jo huonoksi käyneen lompakkosi menemään tyhjennettyäsi sen ensin kaikesta arvokkaasta. Se on kadonnut, eikä siitä kukaan enää välitä. Synneissään Jumalan luota pois juossut ihminen on kuin kadonnut lammas, mutta Jeesus on se Hyvä Paimen, joka on vainukoiransa kanssa sen perässä. Mutta ellei Herra saa ihmistä tässä ajassa löytää, tulee päivä, jona ihminen joutuu iankaikkisesti kadotetuksi.

Kohti Jerusalemia

Jeesuksen julkinen toiminta oli loppusuoralla. Jeesus oli matkalla kohti Jerusalemia, kohti ristin tuskaa Golgatalla. Hän valitsi useasta vaihtoehdosta reitikseen Jerikon kautta kulkevan vaarallisen tien. Sillä Hän halusi tavata Sakkeuksen. Sakkeuksenkin, tuon älykkään ja uteliaan miehen korviin uutiset suuresta kansanliikkeestä Nasaretin Jeesuksen ympärillä olivat toki kantautuneet. Häntä kiinnosti tuossa Nasaretilaisessa erityisesti se, että eräät hänen ammattitoverinsa olivat lähteneet Jeesuksen seuraan ja eräiden työtavoissa oli tapahtunut merkillinen muutos tuon Jeesuksen vaikutuksesta. Tosin kyllä tarpeettoman pehmeään suuntaan, mutta toisaalta kyllä he työnsä edelleen hoitivat.

Jeesus Jerikoon

Sakkeuksen mielenkiinto heräsi, kun hän näki kansanjoukkojen hälyn ja huudot. Olisiko tuo Nasaretin Jeesus tulossa tätä kautta. Hän haluaisi nähdä, millainen tuo kuuluisuus oikein oli. Hän riensi paikalle, mutta hänelle lyhytkasvuiselle tilanne oli mahdoton. Kansa ei yksinkertaisesti päästänyt häntä lävitseen eturiviin, mistä hänkin olisi nähnyt Jeesuksen. He tunsivat hänet ja kostivat nyt omalla tavallaan kokemiaan vääryyksiä estämällä Sakkeuksen pääsyn eteenpäin. Mutta Sakkeus ei antanut periksi. Hän arvioi Jeesuksen kulkusuunnan, juoksi riittävän kauas muiden edelle ja kiipesi puuhun. Sieltä oli hyvä näköala tämän kuuluisan miehen näkemiseen.

Mutta tultuaan sille kohtaa Jeesus katsoi ylös ja sanoi: "Sakkeus, tule kiireesti alas. Tänään minun on määrä olla vieraana sinun kodissasi."

Ei ole kovin tavallista, että joku tuttu ihminen tulee luoksemme ja ilmoittaa tulevansa meille yöpymään ilmoittamatta siitä etukäteen. Vielä harvinaisempaa on se, että joku meille täysin vieras ihminen tuntee meidät nimeltä ja ilmoittaa yöpyvänsä meillä. Tällä tavalla Jeesus kuitenkin Sakkeusta lähestyi.

Itse asiassa Hän lähestyy kaikkia ihmisiä samalla tavalla. Ihminen ei nimittäin koskaan oma-aloitteisesti kutsu Jeesusta sydämeensä asumaan. Jeesus itse tulee, kutsuu ihmistä nimeltä ja pyytää päästä hänen sydämeensä asumaan. Siitä on itse asiassa tänäänkin kysymys tässä jumalanpalveluksessa. Jeesus kutsuu itsensä Taivaallisen Isänsä lähettämänä ja valtuuttamana Sinun sydämeesi. "Tänään minun on määrä - Jumala on niin päättänyt - olla vieraana sinun kodissasi".

Nopea päätös puussa

Sakkeus joutui tekemään oma valintansa siinä puussa, joka oli myös kuva hänen siihenastisesta elämäntavastaan - yrityksessä kiivetä rahan ja aseman puuhun muiden yläpuolelle. Ottaako Jeesus vastaan vai ei? Valinta tapahtui myös yhtä suuressa julkisuudessa kuin hänen tähänastinen elämänsäkin kaikkine vääryyksineen oli tapahtunut. Valinta ei välttämättä ollut helppo, sillä Sakkeus ei vielä tiennyt, mitä siitä seuraisi hänen elämässään. Jeesus vaati nopeaa päätöstä: "Tule kiireesti alas!" Mutta myös hän oli tottunut nopeisiin päätöksiin. Jeesuksen tulo hänen kotiinsa ei voisi olla hänelle ainakaan mikään uhka, nuo kiihkouskonnolliset fariseukset, joita joukossa oli paljon, olivat pikemminkin sitä. Hänen sisimmässään häivähti myös toivo, että Jeesuksella saattaisi ehkä olla vastaus hänen sydämensä tyhjyyteen ja rauhattomuuteen. Hän päätti ottaa Jeesuksen vastaan kotiinsa. Eikä hän aikaillut päätöksen toimeenpanossa, vaikka kuulikin Jeesuksen yöpaikan valintaan kohdistuneen äänekkään kritiikin: "Syntisen miehen talon hän otti majapaikakseen."

Ilo

Sakkeus tuli kiireesti alas ja otti iloiten Jeesuksen vieraakseen. Sakkeuksen ilon aiheena oli se, että Jeesus tunsi hänet ja halusi tulla hänen muiden hyljeksimän vieraaksi. Iloon sekoittui myös vahva odotus ja toivo siitä, että jotain hänen elämässään voisi muuttua.

Sydänten kohtaaminen

Tekstimme ei kerro millaisia keskusteluja Jeesus ja Sakkeus kävivät yhteisellä ateriallaan. Voi olla, että Sakkeus avautui ja kertoi Jeesukselle koko elämänsä tarinan, kaikki sen pettymykset, vääryydet, synnin ja yksinäisyyden. Voi olla, että Jeesus puolestaan kertoi Sakkeukselle koko sen rakkauden, joka oli ajanut Hänet kutsumaan Itsensä Sakkeuksen kotiin. Jeesus kertoi ehkä, että Hän oli menossa Jerusalemiin kärsimään Sakkeuksen sijaisena kaiken sen rangaistuksen ja tuomion, mikä syystä Sakkeukselle Jumalan silmissä kuului. Jumala oli lähettänyt Jeesuksen, Ihmisen Pojan, pelastamaan Sakkeuksen. Sakkeus sai kaiken tunnustamansa vääryyden anteeksi ja löysi Jeesuksen suunnattomassa rakkaudessa yhteyden Jumalaan, paluun siihen Aabrahamin uskon jälkeläisten joukkoon, jotka jättivät elämänsä Jumalan lupauksen varaan.

Ratkaisevaa ei kuitenkaan ollut Jeesuksen ja Sakkeuksen välisen keskustelun sisältö, vaan itse näiden kahden kohtaaminen. Jumalan Pyhä, Jeesus Kristus, kohtasi ja löysi Sakkeuksen, janoisen, syntiensä tähden onnettoman ja kadonneen ihmisen. Sakkeus pelastui. Pelastuminen on syntisen ihmisen ja Vapahtajan kohtaamista, keskinäiseen yhteyteen pääsemistä.

Ilman omia valmisteluja

Sakkeus ei ollut tehnyt tämän kohtaamisen valmistamiseksi mitään. Aloite oli tullut kokonaan Jeesukselta. Mitkään omat ponnistukset tai yrittäminen eivät ole tänäänkään tarpeen pelastumiseemme. Riittää, että otat vastaan sen Jeesuksen, joka Sanassaan

Sinulle tänään puhuu. Pelastus on kokonaan Herran lahja ja teko. Mutta Sinun tulee ottaa Hänet vastaan sydämeesi, kun kuulet Hänen äänensä.

Elämän muutos

Jeesuksen tulo Sakkeuksen kotiin merkitsi kuitenkin perinpohjaista muutosta hänen elämässään. Tänäkin Jeesus muuttaa ihmissydämen asettuessaan asumaan siihen. Sakkeuksen sydämen yksinäisyys, rauhattomuus ja jano muuttui iloksi.

Sakkeuksen elämän liikkeellepaneva voima tuon päivän aamuun asti oli ollut: "Lisää rahaa!" Mutta nyt hän astui Jeesuksen kanssa julkisuuteen ja kertoi Jeesukselle: "Herra, näin minä teen: puolet omaisuudestani annan köyhille, ja keneltä olen liikaa kiskonut, sille maksan nelinkertaisesti takaisin." Ottaja muuttui antajaksi. Omaansa etsinyt alkoi ajatella köyhien parasta.

Jeesuksen läsnäollessa Sakkeuksen pitkään paadutettu omatunto sai jälleen puheenvuoron. Vääryyttä kärsineiden kasvot nousivat hänen tietoisuuteensa. Hän päätti antaa Mooseksen lain vaatiman nelinkertaisen korvauksen vääryksiensä uhreille. Sakkeus taivutti iloiten sydämensä Jumalan sanan alle. Lopputuloksena hänelle ei jäänyt omaisuutta jäljelle lainkaan.

Ennen valheen maailmassa elänyt muuttui totuudelliseksi. Totuudellisuuden mitta ei ole nimittäin siinä, miten vahvasti vakuuttaa puhuvansa asioista totta, vaan siinä, että suostuu julkisesti tunnustamaan julkiset syntinsä ja pyytää niitä anteeksi ja lähtee niitä käsittelemään ja hyvittämään.

Sydämen ilolla Sakkeus oli valmis antamaan koko omaisuutensa pois, koska hän oli sen sijaan saanut jotain suunnattomasti enemmän. Hän oli löytänyt Jumalan suunnattoman rakkauden, Isän sydämen. Jeesus oli antanut hänelle ilmaiseksi kaiken sen, mitä hän ei koskaan rahallaan ja tavarallaan kyennyt saavuttamaan: iankaikkisen elämän, yhteyden Jumalaan, Jumalan lahjavanhurskauden, syntien anteeksiantamuksen, ilon, rauhan, levon. Hänelle oli yhtä helppoa antaa omaisuutensa pois, kuin uuden Mersun lahjaksi saaneen on antaa ruostunut Ladansa pois. Hän oli Jeesuksessa saanut suunnattomasti enemmän sijaan.

Hän kadonnut oli löydetty ja palautettu Jumalan kansaan, pelastettujen yhteyteen.

Hitachi-munkin tie

Yhä tänään ihmiset saavat kokea tuon yllättävän ilon, kun Jeesus tulee heidän sydämiinsä. Siitä lopuksi esimerkki paikallisesti kaukaa Japanista, mutta ajallisesti vain puolentoista vuoden takaa.

Heinäkuun alkupäivinä 1993 Herra pelasti buddhalaisen kerjäläismunkin, joka toimi samalla mikkyoo -nimisen uskonnon shamaani-meediona.. Tämä Hitachi niminen 54 vuotias mies oli jo 27 vuotta elänyt munkkina. Viime vuoden alusta lukien hän oli jo seitsemättä kertaa kiertämässä kävellen Shikokun 88 buddhalaistemppelin yli 1000 km:n pyhiinvaellusreittiä. Hän oli siis jo kävellyt yli 7000 kilometriä pyhiinvaellusta puolessa vuodessa.

Shikokun pyhiinvaellusreitit kiertämällä japanilaiset buddhalaiset uskovat saavansa erityissiunauksen elämäänsä. Ruskeaan säkkikankaiseen munkin vaippaan pukeutuneita Hitachin kaltaisia kerjäläismunkkeja lukuun ottamatta pyhiinvaeltajat sonnustautuvat valkoiseen asuun ja kartiomaiseen olkilakkiin. Kädessään heillä on pyhiinvaeltajan sauva. Reitit ensimmäinen temppeleitä sijaitsee lähellä Yoshinogawan kirkkoa Tokushiman läänissä. Sieltä hankitaan myös rulla, johon jokaisella kierretyllä temppeleillä saadaan leima. Lukemattomat japanilaiset tulevat eri puolilta maata tälle kierrokselle, jonka jokaisen hyvän buddhalaisen pitäisi vähintään kerran elämässään kulkea. Pyhiinvaellus on arvokas autolla tai bussillakin suoritettuna - niinkin se vie useampia päiviä, mutta syvimmän siunauksen saavat ne, jotka kävelevät koko matkan.

Sinä aamuna Hitachi oli noussut aamulla neljän korvillan ylös, suorittanut buddhalaiset palvontamenot temppeleissä, jossa oli majoittuneena. Ennen laittautumista pyhiinvaeltajan kuumalle ja raskaalle taipaleelle hän kuunteli radiosta aamu-uutisia. Samalla hän korviinsa osui Luterilaisen Tunnin kristillisen radio-ohjelman. Siinä Kansanlähetyksen yhteistyökirkon, Länsi Japanin Ev.lut. Kirkon radiopastori Ariki kertoi, miten Paavali Damaskoksen tiellä yllättäen kohtasi ylösnousseen Herran suuren kirkkauden keskellä. Paavalin elämä muuttui kerta heitolla. Hitachi torjui kuulemansa mielestään, sillä kristinuskohan ei kuulunut hänelle, buddhalaiselle munkille.

Kuuma pyhiinvaeltajan päivä oli kääntymässä lopuilleen, kun hän iltapäivällä viiden korvissa näki jotain sellaista, mitä hänen silmänsä eivät olleet uskoa. Kaksikymmentä metriä pitkää ristiä olallaan kantava mies lähestyi häntä vastakkaiselta suunnalta samaa tietä kuin hän. Miehellä oli 6-7 hengen seuralaisjoukko. Aamuinen radio-ohjelma palautui hänen mieleensä. Voisiko ehkä hänenkin elämässään tapahtua jotain sellaista kuin Paavali? Täydellinen elämän suunnan muutos keskellä kirkasta päivää? Olisiko tuo ylösnousseeksi väitetty todella elävä nytkin?

Ristinkantaja oli japanilais-amerikkalainen Arthur Hollands -niminen evankelista, joka on jo useita vuosia tehnyt kiertävää ulkoilma- ja kirjallisuustyötä ristiä kantaen. Sinä päivänä hän oli työryhmänsä kanssa pitänyt useita ulkoilmakokouksia ja illalla oli vielä määrä pitää kokous reitin varrella olevassa kirkossa.

Kun Hollands näki munkinkaavussa lähestyvän Hitachin kasvot, hän pysähtyi ja kysyi: "Mitä Sinä etsit?"

Rakkaus, jolla kysymys esitettiin, mursi Hitachi-munkin. Hän vastasi:

"Etsin sydämen rauhaa ja todellista elämää, mutta en ole vuosien etsimisestä huolimatta löytänyt. Tiedätkö Sinä, mistä sen voi saada?"

Ristinkantaja vastasi:

"Istutaanpa tähän tien viereen, niin kerron!"

Ja niin hän kertoi Jeesuksesta, joka armahtaa elämän janoonsa nääntyneen ihmisen, antaa hänelle elämän Jumalan yhteydessä ja pelastaa hänet. Vajaan tunnin keskustelun lopuksi Hollands sai johtaa Hitachi-munkin Kristuksen armahtavan laupeuden osallisuuteen. Pyhä Henki laskeutui Hitachin sydämeen ja täytti sen rauhalla ja ilolla. Hitachi nousi, riisui pyhiinvaeltajan varusteensa ja heitti ne vieressä virtaavaan jokeen ja lähti seuraamaan Hollandsia ja hänen työryhmäänsä kirkkoon. Siellä hän heti todisti,

miten Jeesus Kristus oli antanut hänelle iankaikkisen elämän. Viikkoa myöhemmin hänet kastettiin Tyynessä valtameressä. Jeesuksen pyhä veri, armon meri pyyhki kaikki hänen syntinsä pois.

Pelastus Sinulle tänään!

Pelastus on yhtä lähellä Sinua kuin se oli Jerikossa Sakkeusta. Jeesus on keskellämme ja sanoo: "Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä käyn hänen luokseen sisälle ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani." (Ilm. 3:20)

Saat kuin Sakkeus ilman mitään esivalmisteluja käydä kiireesti, aivan heti, Herran luo rukouksessasi. Saat sanoa: "Herra tule sydämeeni!" Kun Hän tulee, hän tuo sinun kipeät asiasi valoon voidakseen puhdistaa ja parantaa ne, Hän käy aterioimaan kanssasi. Hän antaa oman rakkautensa ja elämänsä Sinun elämäsi uudeksi sisällöksi. Hän antaa oman vanhurskautensa, pyhyytensä ja viisautensa Sinulle asettumalla Sinun elämäsi Herraksi. Hän itse johtaa Sinut taisteluun syntisessä luonnossasi asuvaa pahaa vastaan. Hän jakaa Sanassaan sydämensä Sinun kanssaan, saat ilon. Hän auttaa Sinut valheesta totuuteen, itsekkyydestä anteliaisuuteen, yksinäisyydestä yhteyteen.

Samalla kun Jeesus saa asunnon sydämässäsi, Hän saa myös asunnon Sinun kodissasi. Jeesus kykenee saamaan kodissasikin sellaisen muutoksen, johon Sinä et koskaan ole kyennyt. Hän avaa sydämesi katsomaan lähimpiäsikin omilla silmillään. Herra pääsee kotiemme Herraksi vain sikäli kuin hän pääsee ensin sydäntemme Herraksi.